

Endsskjønt Udvalget, med den i sin Tid nedsatte Landbocommission, vilde have anseet det ønskeligt, at Afsløsningsretten ogsaa kunde udstrækkes til de i den Kongelige Wildtbane liggende Jorder i det Hele, saa finde vi os dog i Henhold til den Kongelige Kundgjørelse af 30te Mai 1849 § 7, uberegtigede til videre at indlade os paa dette Forhold, forsaavidt angaaer Hans Majestæt, den nuværende Konges Regjeringstid.

See vi derimod her til Fremtiden, da antage vi, at vor Udtalelse for, at den Kongen tilkommende Jagtret til den Tid sættes i Klasse med Privates, ikke behøver videre Motivering.

Da Jagtrettens Afsløsning, naar denne, som vi ville tillade os at indstille, skal tilkomme ikke blot Grundeierne men alle livsvarige Jordbrugere, vil faae en større Betydning, og Afsløsningsforretninger blive hyppigere: saa antage vi, saavel paa Grund heraf, som med Hensyn til Amtsråadenes nærværende Sammensætning, det for rettest, at Afsløsningsmændene ikke, saaledes som i Udkastet foreslaaet, udnævnes af Amtsrådet, men at der, med Hensyn til disse Mænds Udnævnelse m. v., i det Hele forholdes overeensstemmende med den Lov, der i andre Henseender er opstillet i Udkastet som gjældende Regel, nemlig Loven af 4de Juli 1850 om Afsløsning af Huusmænds Pligtarbejde.

Hvad angaaer Terminen for Indlevering af Begjæring om Jagtrettens Afsløsning og Indtrædelsen af denne sidste, da forekommer det os, at de i den nævnte Lov foreskrevne Tidsfrister ere mindre passende med Hensyn til det her omhandlede Forhold, hvorimod Udvalget vil tillade sig at foreslaae, at disse Terminer fastsættes til respective 1ste Marts og 12te September i samme Aar, forsaavidt Afsløsningssummen til sidstnævnte Tid er endelig bestemt, og i modsat Fald, forsaavidt angaaer Indtrædelsen af Afsløsningen, til den næste 12te September, efterat en endelig Afgjørelse har fundet Sted.

Den 1ste Marts ophører for en Deel den hidtil Berettigedes Ret til for en Tid at udøve Jagten, og det forekommer Pluraliteten derfor hensigtsmæssigt, at den hidtil Ikke-Berettigede kommer i Besiddelse af Jagten til

den Tid, da den igjen maa udøves. Tiden fra 1ste Marts til 12te September bevirker, om vi saa maae udtrykke os, en Slags Stillstand med Hensyn til Jagten, i hvilken Underhandlinger om denne passende kunne finde Sted.

Med Hensyn til Bederlaget for Jagtretten, da ere vi fuldkommen enige i det i Lovudkastet udtalte Princip, at dette bør være fuldstændigt, efter som Jagtretten er en uomtvistelig Eiendomsret; men idet vi erkende det Bænkkelige i at udfinde denne Rettigheds sande Værdi, troe vi, overeensstemmende med Landbocommissionen, som et vigtigt Moment hertil at maatte paapege Hensyn til den Indtægt, som Jagten, ved Bortforpagtning, vilde kunne indbringe.

Hensigten af det i Udkastets § 17 indeholdte Forbud mod til visse Tider at afholde Jagt efter visse Arter Wildt er, under en udstrakt Jagtret, at forhindre Wildtets Udryddelse.

Endsskjønt Udvalget ikke antager, at dette Forbud vil vise betydelig Virkning i den antydede Retning, saa troe vi dog, at dette Middel bør benyttes, og at dets Virkning bør forsøges, saavel ved at tilstaae enhver Jagtberettiget i Sognet Ret til at paatale Overtrædelser af Forbudet, som ved at forbyde al Handel med de nævnte Arter Wildt i de angivne Tider.

Vel kunde det synes, som om dette Handelsforbud, forsaavidt det ogsaa kommer til at gjælde det Wildt, der nedlægges i Dyrehauger, Hauger og den Kongelige Wildtbane, indeholder en streng Indstrænkning i Eiendomsretten, men denne Indstrænkning vil tabe en Deel af sin Haardhed ved den Beiragtning, at den fornuftige og for Wildtets Conservation omhyggelige Jagteier ikke afholder Jagt i de nævnte Tider.

Kan Forbudet mod bemeldte Handel ikke udstrækkes til Wildt, der er nedlagt paa hylketomhelst Sted, vil det desuden neppe kunne overholdes, thi Attester om at det er nedlagt paa et af de Steder, hvor Jagt i de saakaldte forbudne Tider fremdeles skal være tilladt, vilde lede til at Loven blev eluderet.

Det forekommer os uhenigtsmæssigt, at den Omstændighed, at Jagten i et Sogn alene tilkommer en enkelt Jagtberettiget, skulde bevirke Tilladelse til Jagt i de tidt nævnte Tider, da vi ikke kunne indsee, at Sognegrænd-